

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี/
รหัสเรื่อง : ส27006 ส.ค.อ.
รับที่ : ๕๑๕๘๙/๖๕ ๑ ก.๖๖
วันที่ : 12 ก.ค. 61 เวลา : 15:50

ที่ กษ ๐๖๑๔/๓๑๕๕

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๒๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ”

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๗๑๖๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๔๒๔ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
๒. รายงานการประชุมเพื่อพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์การ
ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ”

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ” มาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑๒) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) กำกับการบริหารราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๗๑๖๐ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๑ และหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๔๒๔ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อแจ้งว่า ตามที่ได้แจ้งคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบเสนอแนะของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานพิจารณาศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ” ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานงบประมาณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวความเหมาะสมของข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๒.สาระสำคัญ และข้อเท็จจริง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอสรุปผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง รายงานการ
/พิจารณา...

พิจารณา “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ” โดยได้พิจารณาร่วมกับ กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปรมาณ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของ ข้อเสนอแนะดังกล่าว ตามข้อสั่งการแล้ว เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ มติที่ประชุมเห็นชอบตามยุทธศาสตร์ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ มีสาระสำคัญและข้อเสนอ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ

ผลจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรคและภัยคุกคาม (SWOT) ในสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มข้างหน้าของอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย คณะทำงานได้เสนอแนวทางและ มาตรการที่ต้องเร่งดำเนินการเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและส่งผลให้ประเทศไทย “เป็นศูนย์กลาง การผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภคและส่งออกในภูมิภาค” โดยมีประเด็นแนวทางในการพัฒนา รวมทั้ง มาตรการต่าง ๆ ภายใต้งค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการคือ ๑) ด้านเทคโนโลยี ๒) ด้านการบริหารจัดการ ๓) การสร้างแรงจูงใจ และเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ สามารถวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรม โคเนื้อให้มีความยั่งยืน สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการค้ารูปแบบใหม่ของโลก รวมทั้งสนับสนุน ให้เกิดการขยายตัว ในด้านการผลิตและการค้าอย่างต่อเนื่องผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ ในภาพรวมไว้ ๒๐ ปี และกำหนดวิสัยทัศน์ในแต่ละช่วงเวลา ๆ ละ ๕ ปี

วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ภาพรวม : เป็นผู้นำการผลิตโคเนื้อ อย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เต็มรูปแบบประเทศ ๔.๐

วิสัยทัศน์ ๕ ปี : เป็นผู้นำการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภค และส่งออกในภูมิภาค

วิสัยทัศน์ ๑๐ ปี : เป็นศูนย์กลางการผลิต ตลาดเนื้อโค และผลิตภัณฑ์ในอาเซียน +๓

วิสัยทัศน์ ๑๕ ปี : เป็นผู้นำการเพิ่มมูลค่าเนื้อโคด้วยนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์ ๒๐ ปี : เป็นผู้นำส่งออกอาหารและผลิตภัณฑ์เนื้อโคในตลาดโลก

วิสัยทัศน์ ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕ : เป็นผู้นำการผลิตโคเนื้อที่เพียงพอต่อการบริโภค และส่งออก ในภูมิภาค

เป้าหมายระยะ ๕ ปีแรก (ปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕)

๑. การผลิตโคเนื้อและเนื้อโคในเชิงอุตสาหกรรมเพื่อการบริโภคและส่งออกไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๐,๐๐๐ ตัว

๒. โรงฆ่าโคมาตรฐานมีเพียงพอรองรับความต้องการการบริโภคเนื้อโคทั้ง ๓ ระดับตลาด และมีความสามารถในการบริหารจัดการกระบวนการ การฆ่าชำแหละตัดแต่งซาก แปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อโค ตามมาตรฐานสากล และรองรับความต้องการบริโภคเนื้อโคทั้ง ๓ ระดับตลาด

๓. มีรูปแบบการบริหารจัดการเชิงธุรกิจโคเนื้อทั้งในและต่างประเทศที่หลากหลาย

๔. มีการวิจัยและนวัตกรรมด้านการผลิตตลอดโซ่อุปทานจนถึงการบริโภคโดยการสร้างความ เข้มแข็งด้านวิชาการวิจัยและนวัตกรรมทางการผลิตโคเนื้อเชิงอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์

การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น จำเป็นที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุง อุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบตลอดทั้งกระบวนการตั้งแต่การผลิตวัตถุดิบ ซึ่งรวมถึงการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ โคเนื้อ...

โคเนื้อ อาหารสัตว์ ไปจนถึงการแปรรูปในโรงงาน/โรงฆ่า และการตลาด โดยมียุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การรักษาดูแล การบริโภคเนื้อโคไทย

จากข้อมูลปริมาณความต้องการโคเนื้อ ๑.๒ ล้านตัวต่อปี แต่สามารถผลิตได้ ๑.๐ ล้านตัวต่อปี และมีการลักลอบนำเข้าเนื้อโคจึงเสนอกรอบการดำเนินการประกอบด้วย ๒ แผน ดังนี้

แผน ๑ แผนการสกัดกั้น การนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย การใช้สารเร่งเนื้อแดง และการนำเข้าเนื้อโค ประกอบด้วย ๓ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี มี ๒ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ กำหนดระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) และระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ที่เกษตรกรทั่วไปสามารถปฏิบัติได้อย่างสะดวกและทั่วถึง

มาตรการที่ ๒ รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยชุดตรวจสอบสารเร่งเนื้อแดง (test kit) ในราคา ถูกเพื่อให้ทุกภาคส่วน (ภาครัฐผู้ประกอบการและผู้บริโภค) สามารถนำไปใช้ตรวจสอบเนื้อโคและรู้ผลได้อย่างรวดเร็ว

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี ๑๑ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ ยกระดับประสิทธิภาพของด่านกักกันสัตว์ ด้านศุลกากรโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้องภายใต้การกำกับดูแลของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม และสำนักงานนายกรัฐมนตรี

มาตรการที่ ๒ บังคับใช้บทลงโทษที่รุนแรงในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าเนื้อโคผิดกฎหมาย

มาตรการที่ ๓ บูรณาการความร่วมมือในการงดใช้สารเร่งเนื้อแดงตลอดโซ่อุปทาน ทั้งผู้ผลิต และผู้จำหน่าย รวมทั้งทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเร่งเนื้อแดง เพื่อกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงเพื่อถือใช้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (เกษตรกร สหกรณ์ หน่วยงานรับผิดชอบงานในพื้นที่ โรงฆ่าสัตว์ และผู้จัดจำหน่ายทุกระดับตลาด)

มาตรการที่ ๔ ผลักดันคณะกรรมการนโยบายพัฒนาโคเนื้อ-กระบือ และผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (beef board) ให้ขับเคลื่อนตลาดอุตสาหกรรมโคเนื้อด้วยการสร้างกระแสความรู้ (Road show) อย่างต่อเนื่อง เรื่องเนื้อนำเข้า (ออสเตรเลีย อินเดีย) เนื้อโคขุนคุณภาพของไทย เช่น เทศกาลเนื้อโคไทย เป็นต้น ให้แก่ประชาชนทั่วไปโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข ธนาคารผู้สนับสนุนสินเชื่อในการผลิตโคเนื้อ ผู้ประกอบการเอกชน ตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) ฟาร์มเกษตรกร และสถาบันการศึกษา

มาตรการที่ ๕ ผลักดันให้เกิดการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อที่จำหน่ายในตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade)

มาตรการที่ ๖ ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานประมง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานอื่นๆ ให้การสนับสนุนงบประมาณการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างกระแสการรับรู้เรื่องคุณภาพ คุณสมบัติต่างๆ เพื่อส่งเสริมการบริโภคเนื้อโคขุนเกรดคุณภาพของไทยอย่างต่อเนื่องผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ (On Air) โซเชียลมีเดีย (On Line) โดยผู้มีชื่อเสียง ควบคู่ไปกับการจัดการแสดงสินค้า หรือการสร้างกระแสความรู้ (Road show) ชิม ชิม เนื้อไทย เทียบกับเนื้อนำเข้า

/มาตรการที่ ๗ ...

มาตรการที่ ๗ ภาครัฐผลักดันออกใบรับรองความปลอดภัยใบรับรองคุณภาพเนื้อให้กับผู้ประกอบการที่ใช้วัตถุดิบจากเนื้อโคไทย ที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย ซึ่งถือว่าเป็นมาตรการเร่งด่วน

มาตรการที่ ๘ เร่งรัดการใช้มาตรการการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (National Livestock Identification and Registration System : NID) กับโคเนื้อในประเทศหลังหย่านมทั้งเพศผู้ และเพศเมีย

มาตรการที่ ๙ การสร้างกระแสความรู้อย่างต่อเนื่องเรื่องสารเร่งเนื้อแดงให้แก่เกษตรกรผู้ประกอบการจำหน่ายเนื้อ (เชิeng) ประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมปศุสัตว์ กรมประชาสัมพันธ์ กรมการค้าภายใน กระทรวงสาธารณสุข รวมถึงผู้ประกอบการเอกชน ตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) สถาบันการศึกษา และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

มาตรการที่ ๑๐ มีหน่วยงานดำเนินการด้านการตลาดโคเนื้อและเนื้อโค ทำหน้าที่ให้คำแนะนำด้านการตลาด แก่วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/ธุรกิจเอกชน ทำการส่งเสริมการส่งออก ประสานงาน และเจรจากับประเทศคู่ค้าเพื่อผลักดันการส่งออกร่วมกับรัฐบาลและภาคเอกชน ใน ๕ ปีแรก โดยให้กรมปศุสัตว์ เป็นผู้ประสานงานโดยทำงานบูรณาการร่วมกับสมาคม สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร ในการติดต่อซื้อขายโคเนื้อ โคพันธุ์ เนื้อโค และผลิตภัณฑ์ (แบบเดียวกับที่กรมประมงมีแผนการตลาดปลาสงวามที่ช่วยผลักดันให้ไทยส่งออกปลาสงวามได้นับพันล้านบาท) ในระยะยาวอาจปรับเป็นองค์การอิสระที่ไม่หวังผลกำไร แบบเดียวกับหน่วยงาน องค์การส่งเสริมกิจการเนื้อและปศุสัตว์แห่งออสเตรเลีย (Meat and Livestock Australia : MLA) หรือ บริษัท ผู้ส่งออกพันธุ์โคของฝรั่งเศส (SERSIA, France)

มาตรการที่ ๑๑ จัดตั้งสถาบันวิจัยพัฒนาโรคปากและเท้าเปื่อย ให้ทำหน้าที่วิจัยเกี่ยวกับโรคปากและเท้าเปื่อย ให้มีองค์ความรู้ทัดเทียมกับองค์การระหว่างประเทศ และพัฒนาในการนำองค์ความรู้มาใช้ในการกำหนดมาตรการควบคุมและป้องกันกำจัดโรคดังกล่าวในประเทศ เพื่อให้สามารถส่งออกโคมีชีวิตและเนื้อโคแปรรูปไปยังประเทศที่พัฒนาแล้วได้

แผนงานที่ ๓ แผนงานด้านโครงสร้างแรงจูงใจ มีมาตรการ ดังนี้

มาตรการเพื่อสร้างกระแสการบริโภคเนื้อโคที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ ทำให้ประชาชนเกิดการตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคผ่านสัญลักษณ์อาหารปลอดภัย (การขึ้นทะเบียนความปลอดภัย จุดจำหน่ายปลอดภัย ร้านอาหารปลอดภัย เป็นต้น) โดยการบูรณาการความร่วมมือระหว่าง กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการบริโภคสินค้าที่ปลอดภัยตั้งแต่ฟาร์มจนถึงโต๊ะอาหาร

แผน ๒ แผนการสร้างคุณภาพชีวิต ความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้านอาหาร ประกอบด้วย ๓ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี มี ๒ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ มาตรการรับรองมาตรฐาน GMP/ระบบมาตรฐานฮาลาลสำหรับโรงฆ่าภายในประเทศ และ HACCP/ระบบมาตรฐานฮาลาล สำหรับโรงฆ่าที่มีศักยภาพเพื่อการส่งออกโดยบูรณาการความร่วมมือระหว่างกรมปศุสัตว์ หน่วยงานภาครัฐ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาในพื้นที่

มาตรการที่ ๒ สร้างกระแสอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) เพื่อให้ผู้บริโภคตระหนักรู้ถึงความสำคัญของความปลอดภัยในการบริโภคเนื้อโคที่สามารถพิสูจน์แหล่งที่มาได้ และสร้างความมั่นใจและกังวลในตัวสินค้า (Food integrity)

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี ๔ มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย

/มาตรการที่ ๑ ...

มาตรการที่ ๑ ยกระดับโรงฆ่าที่มีอยู่เดิมให้มีความเพียงพอ ทั้งปริมาณและคุณภาพ โดยการสำรวจปริมาณความต้องการของตลาดในแต่ละระดับในพื้นที่ เพื่อสามารถลำดับความสำคัญก่อนหลัง ของการปรับปรุงโรงฆ่าที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การก่อสร้างโรงฆ่าแห่งใหม่โดยใช้งบประมาณแผ่นดินต้อง มีการเสนอแผนการดำเนินการและการวิเคราะห์ความเหมาะสม (Feasibility Study) ให้สำนักงานงบประมาณ พิจารณา

มาตรการที่ ๒ การใช้ประโยชน์จากการทำ Zoning ของเขตปลอดโรค (เขต ๒, ๘ และ ๙) โดยรัฐบาลควรให้การสนับสนุน ปรับปรุง พัฒนาโรงฆ่าให้ได้มาตรฐานการส่งออกเพื่อใช้เป็นต้นแบบสำหรับการยกระดับโรงฆ่าอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาต่อไป เพื่อการสร้างงานการสร้างอาชีพ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantages)

มาตรการที่ ๓ ทบทวนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับบางอย่างที่ล้าสมัยและไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาโคเนื้อ

มาตรการที่ ๔ มีศูนย์รวบรวม/ตัดแต่ง และกระจายสินค้า เพื่อให้การเลี้ยงโคเนื้อและอุตสาหกรรมต่อเนื่องมีมาตรฐาน

แผนงานที่ ๓ แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ ประกอบด้วย มาตรการที่สำคัญ ๒ ประการ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ ภาครัฐให้การสนับสนุนสิทธิลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการ โรงฆ่าสัตว์ ที่ได้มาตรฐาน GMP/HACCP/ฮาลาล รวมถึงสิทธิพิเศษบางอย่างจากกรมศุลกากร

มาตรการที่ ๒ สนับสนุนให้มีสถานที่จัดจำหน่าย (ให้มีความพร้อมทั้งสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องจักร) เนื้อโคที่มีมาตรฐานความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การกระตุ้นการเพิ่มประชากรโคเนื้อ

เป้าหมายเพื่อให้ได้ผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคโดยการเพิ่มสมรรถภาพการผลิตโคเนื้อเพิ่ม การเจริญเติบโต เพิ่มความสมบูรณ์พันธุ์ และระบบการสืบพันธุ์ พ่อ-แม่พันธุ์ ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ โดยการเติมแม่พันธุ์เข้าในระบบ รวมทั้งการเพิ่มจำนวนโคโดยใช้โคนมเพศผู้และโคนมคัดทิ้ง ประกอบด้วย ๓ แผน ได้แก่

แผน ๑ แผนการเพิ่มปริมาณโคเนื้อทั้งระบบ ประกอบด้วย ๓ แผนงาน

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี เพื่อให้โคต้นทางมีระบบการผลิตที่ได้ปริมาณและคุณภาพตามความต้องการของตลาด มี ๒ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ การนำเข้าพ่อโคพันธุ์ดี น้ำเชื้อ ตัวอ่อน/พัฒนาน้ำเชื้อที่มีอยู่ให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์

มาตรการที่ ๒ พัฒนาสมรรถภาพการผลิตให้มีศักยภาพเชิงพาณิชย์

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ เพื่อผลิตโคต้นทางที่มีระบบการผลิตที่สามารถพัฒนาเชื่อมโยงไปยังห่วงโซ่อุปทานกลางทางและปลายทาง มี ๘ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ เร่งรัดการผลิตและการกระจายโคพ่อพันธุ์ดีที่ไม่มีปัญหาด้านคุณภาพซากและความสมบูรณ์พันธุ์ ให้ถึงมือเกษตรกรให้รวดเร็วที่สุด

มาตรการที่ ๒ กำหนดให้ลูกโคเกิดใหม่ที่ได้จากพ่อโคพันธุ์/น้ำเชื้อที่มีการพัฒนา/นำเข้า

/ของพันธุ์โคเนื้อ...

ของพันธุ์โคเนื้อในตลาดแต่ละระดับ ขึ้นทะเบียน (NID) เพื่อเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลโคต้นทางในอุตสาหกรรมโคเนื้อไทย อันจะนำไปสู่จุดเริ่มต้นของระบบการตรวจสอบย้อนกลับ

มาตรการที่ ๓ การใช้โคนมเพศผู้เพื่อทดแทนโคเนื้อ ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ตัว/ปี

มาตรการที่ ๔ เพิ่มฐานแม่พันธุ์โคเนื้อภายใต้โครงการส่งเสริมของภาครัฐให้เพียงพอ ไม่ต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ แม่ ในระยะเวลา ๕ ปี พร้อมการใช้แม่โคนมคัดทิ้งเพื่อผลิตลูกผสมโคเนื้อและเพื่อการผลิตเนื้อโค (ร้อยละ ๒๐ ต่อปีหรือประมาณ ๕๐,๐๐๐ ตัว/ปี)

มาตรการที่ ๕ การสร้างตราสัญลักษณ์ (Brand) เนื้อโคคุณภาพไทย (Thai Premium Beef) ประกอบด้วย ๓ กลุ่มผลิตภัณฑ์ กล่าวคือ กลุ่มเนื้อโคขุนคุณภาพเกรดไขมันแทรก (ปริมาณการผลิต ๒๐,๐๐๐ ตัวต่อปี) กลุ่มเนื้อโคขุนไม่เน้นไขมันแทรก (กำลังการผลิตกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ตัว/ปี) และกลุ่มโคเนื้อธรรมชาติ (Natural beef) กำลังการผลิตกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตัว/ปี) ที่สร้างความมั่นใจให้ความปลอดภัย และคุณภาพที่แข่งขันได้

มาตรการที่ ๖ บังคับให้ใช้นโยบาย/มาตรการ ห้ามขาย/ห้ามฆ่าแม่โคสมบูรณ์พันธุ์

มาตรการที่ ๗ เพิ่มประสิทธิภาพอัตราเลี้ยงรอดถึงหย่านมของลูกโคให้ได้ร้อยละ ๖๐ โดยเฉลี่ย

มาตรการที่ ๘ เพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการผลิตโคขุน

แผนงานที่ ๓ แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ การพัฒนา การใช้ประโยชน์ แม่โคเนื้อของไทย มี ๔ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ การให้แรงจูงใจแก่เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อพ่อแม่พันธุ์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนรับรองตามพระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙ สำหรับลูกโคที่เกิดจากแม่โคที่ได้รับการนำเชื้อนำเข้า/น้ำเชื้อที่พัฒนาแล้วและได้รับการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ(NID) ตัวอย่าง เช่น ประเทศสวีเดนแลนด์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการให้เงินอุดหนุนเกษตรกรที่เลี้ยงโคอินทรีย์ตัวละ ๒๐๐ ฟรังก์ และปีต่อไปจะเพิ่มเป็นตัวละ ๖๐๐ ฟรังก์

มาตรการที่ ๒ ขอความร่วมมือกับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และธนาคารพาณิชย์ให้ปล่อยสินเชื่อระยะปานกลาง และระยะยาวให้แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงโคพ่อแม่พันธุ์เพื่อผลิตลูกที่ต้องใช้ระยะเวลาหลายปีกว่าจะเริ่มได้รับผลตอบแทนรวมทั้งให้เกษตรกรสามารถนำแม่โคสมบูรณ์พันธุ์/ลูกโคที่ได้รับการขึ้นทะเบียนใช้เป็นหลักค้ำประกันสินเชื่อได้

มาตรการที่ ๓ จัดตั้งกองทุนสงเคราะห์การเลี้ยงโคเนื้อ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถมีทุนในการเริ่มและขยายการเลี้ยงโคเนื้อ รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดโครงการประกันภัยพ่อแม่พันธุ์โดยการขับเคลื่อนของหน่วยงานภาครัฐ

มาตรการที่ ๔ ส่งเสริมให้เปิดตลาดเนื้อโคพื้นเมืองในตลาดธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade)

แผน ๒ แผนการสร้างความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร เป้าหมายเพื่อการบูรณาการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างกรมปศุสัตว์และส่วนราชการเกี่ยวข้องได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ เอกชนเกษตรกร / กลุ่มเกษตรกร / สหกรณ์ โดยการพัฒนาแต่ละด้าน มี ๒ แผนงาน ดังนี้

/แผนงานที่ ๑ ...

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี โดยมีมาตรการในการสร้าง Smart Farmer ด้วยการ
ใช้ระบบสารสนเทศมาเชื่อมโยงเครือข่ายระบบอุตสาหกรรมโคเนื้อตลอดโซ่อุปสงค์และอุปทาน เพื่อให้เกษตรกร
สามารถทราบความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการผลิตโคเนื้อทั้งระบบ (ราคาจำหน่ายโคมีชีวิต / เนื้อโค / ผลิตภัณฑ์
ทั้งในและต่างประเทศ ราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์และอื่น ๆ)

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ๖ มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ การกำหนดพื้นที่การเลี้ยงโคเนื้อโดยความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่
รวบรวมเกษตรกรรายย่อยรวมกลุ่มกันเป็นวิสาหกิจชุมชนเพื่อลดต้นทุน ในการจัดซื้อปัจจัยการผลิตรวมทั้งทำ
การขายและแปรรูปเนื้อโค ร่วมกันในรูปแบบโครงการส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่ (Area Base
Development) ในลักษณะโครงการพัฒนาระดับจังหวัด (ให้อยู่ในแผนของการพัฒนาจังหวัด) ภายใต้เงื่อนไข
สำคัญคือจังหวัด ที่มีองค์ประกอบและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อ

มาตรการที่ ๒ การสนับสนุนเครื่องมือและกลไก รวมทั้งด้านความรู้ วิชาการ ด้าน
งานวิจัย ด้านสินเชื่อ การประกันพ่อแม่พันธุ์โดยบูรณาการความร่วมมือแบบประชารัฐ (ผู้เชี่ยวชาญภาครัฐ /
ภาคประชาชนสถาบันการศึกษาในพื้นที่) ทั้งนี้ การสนับสนุนระบบที่เลี้ยงให้แก่เกษตรกรที่มีความจำเพาะใน
พื้นที่อาจจะอยู่ในรูปของการทำข้อเสนอระดับจังหวัดซึ่งมีความร่วมมือระหว่างเกษตรกร นักวิชาการ รวมทั้ง
กรมปศุสัตว์ มหาวิทยาลัย และภาคเอกชนในพื้นที่

มาตรการที่ ๓ การสนับสนุนการร่วมมือรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายตลอดโซ่อุปทาน
โดยวิเคราะห์ต้นทุน-ผลตอบแทนของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อในทุกระดับเพื่อให้สามารถทราบสถานภาพทั่วไป
ของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อของประเทศเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาบริหารจัดการ การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อลดต้นทุน
การผลิต เพิ่มปริมาณโคมีชีวิตในระบบ รวมทั้งการจัดทำปฏิทินการผลิตให้สอดคล้องกับปริมาณความต้องการ
ของตลาดในแต่ละช่วงเวลา

มาตรการที่ ๔ สนับสนุนการรวมกลุ่มระหว่างสหกรณ์ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง
เพื่อให้เกิดห่วงโซ่การผลิตและอำนาจการสั่งซื้อ

มาตรฐานที่ ๕ สนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคและกลุ่มวิสาหกิจ
เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

มาตรการที่ ๖ สนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความรู้ด้านโคเนื้อครบวงจร

แผน ๓ แผนการสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตและการสร้างโอกาสจากโคเนื้อนำเข้า

เป้าหมายเป็นการบูรณาการร่วมระหว่างกรมปศุสัตว์ กับหน่วยงานส่วนภูมิภาค เอกชน
สถาบันการศึกษา/เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ โดยมี ๓ แผนงาน ดังนี้

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย ๒ มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ สนับสนุนการนำผลงานวิจัยด้านนวัตกรรมรูปแบบการเลี้ยงไปใช้ในระดับ
ฟาร์ม (เช่น Natural beef, Organic beef, ระบบการเลี้ยงแบบลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การบริหาร
จัดการโรงฆ่าแบบ Zero Waste นวัตกรรมการเพิ่มมูลค่าเนื้อโคจากเทคโนโลยีเนื้อสัตว์ เป็นต้น)

มาตรการที่ ๒ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีด้านการส่งเสริมการขาย (เช่น เทคโนโลยีการ
ตัดแต่ง / การนำไปใช้ประโยชน์)

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี ๘ มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมต้นทาง สร้างความหลากหลายของโคเนื้อที่มีอยู่ใน
/ประเทศ...

ประเทศ จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอาหารหรือพืชอาหาร ที่มีความหลากหลายที่สร้างความแตกต่างในคุณภาพของเนื้อโค

มาตรการที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมกลางทางเพื่อเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีการตัดแต่งนวัตกรรมแปรรูปเนื้อโคและเทคโนโลยีการใช้ประโยชน์จากผลพลอยได้จากโคในโรงฆ่า

มาตรการที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายทาง (Processing / Meat Product Development) การบริการอาหาร (Food Service) จากวัฒนธรรมการบริโภคที่หลากหลายของประเทศไทย เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร (ผลิตภัณฑ์พร้อมบริโภค) และนวัตกรรมบริการ (Service innovation) ซึ่งทำให้เกิดมูลค่าเพิ่ม และการสร้างงานด้วยนวัตกรรมอาหาร และนวัตกรรมบริการในทุกกลุ่มคนเป้าหมาย

มาตรการที่ ๔ การพัฒนาอุตสาหกรรมเกี่ยวข้อง พัฒนาระบบการจับเก็บ การรวบรวมผลพลอยได้ (เลือด หนัง กระดูก) เพื่อรักษาคุณภาพก่อนส่งต่อให้อุตสาหกรรมเกี่ยวข้องอื่นๆ (อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ อุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย)

มาตรการที่ ๕ สร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน สร้างโอกาสความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงการผลิตร่วมกันระหว่างภูมิภาคอาเซียน (ร่วมกันผลิต ร่วมกันขาย ร่วมกันบริโภค) ในการพัฒนาระบบตลาดโคมีชีวิตและเนื้อโค (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์)

มาตรการที่ ๖ การสร้างมูลค่าเพิ่มจากการลงทุนของต่างชาติ สนับสนุนการศึกษาวิจัยถึงข้อดีข้อเสียและผลกระทบ ทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจในการร่วมลงทุนระหว่างประเทศในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ (เช่น ออسترเลียใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิต และการแปรรูปเพื่อส่งออก) (BOI / กรมปศุสัตว์)

มาตรการที่ ๗ สนับสนุนการวิจัยที่ถูกต้องครบถ้วนและตรงประเด็นโดยให้ความสำคัญกับงานวิจัยและพัฒนาแบบองค์รวม รวมทั้งการพัฒนาและประยุกต์ใช้นวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานเนื้อโค (From Farm to Table)

มาตรการที่ ๘ รัฐบาลควรสนับสนุน Farm Quarantine ในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน สำคัญการส่งออก/ปรับกฎระเบียบ การเจรจาเรียกค่าผ่านด่าน (ค่าสัตว์)

แผนงานที่ ๓ แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มี ๒ มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการในประเทศ (โรงงานแปรรูป/ร้านจำหน่ายเนื้อ/ร้านอาหาร) ที่ใช้เนื้อโคจากโคในประเทศซึ่งผ่านโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน เช่น สิทธิพิเศษด้านภาษี สินเชื่อ การประชาสัมพันธ์ การหนุนเสริมทางสังคม และการตรวจสอบแหล่งที่มาของเนื้อและประวัติ Product Origin

มาตรการที่ ๒ การสนับสนุนการลงทุน(Food Service) ในประเทศเพื่อนบ้านในรูปของการเปิดเจรจาการค้าระหว่างประเทศ/นิทรรศการ(Road Show)/ประชาสัมพันธ์ การบูรณาการความร่วมมือระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ เช่น กรมการค้าต่างประเทศ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งกระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการพืชอาหารสัตว์และอาหารสัตว์สำหรับโคเนื้อ

การบริหารจัดการวัตถุดิบพืชอาหารสัตว์และผลพลอยได้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมาใช้ประโยชน์ด้านอาหารสัตว์ใช้เลี้ยงโคเนื้อ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อไทยจึงเสนอกรอบดำเนินการประกอบด้วย ๒ แผน ได้แก่

/แผน ๑ แผนปฏิรูป...

แผน ๑ แผนปฏิรูประบบการผลิต การเก็บเกี่ยว การแปรรูปและถนอมรักษาพืชอาหาร และ
เศษเหลือจากอุตสาหกรรมเกษตรเชิงพาณิชย์

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตพืชอาหารอันดับต้นของโลก มีสต็อกแหล่งวัตถุดิบอาหารสัตว์ในปริมาณมาก ราคาถูก และมีผลพลอยได้จากอุตสาหกรรมเกษตรมหาศาล เช่น มันสำปะหลัง ข้าว ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน สับปะรด ควรใช้ประโยชน์เป็นอาหารโคเนื้อเพื่อแก้ไข ปัญหาประสิทธิภาพการผลิตและต้นทุนการผลิตโคเนื้อ ซึ่งหากรัฐบาลส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการเก็บเกี่ยวและแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ได้อย่างเต็มศักยภาพ ประเทศไทยจะสามารถใช้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเลี้ยงประชากรโคเนื้อได้กว่า ๑๖ ล้านตัวต่อปี ซึ่งจะส่งผลให้โคมีชีวิต เนื้อโคและผลิตภัณฑ์สามารถตอบสนองความต้องการบริโภคเนื้อโคของเอเชียที่เพิ่มมากขึ้นจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าโคเนื้อของเอเชีย โดยมี ๓ แผนงานดังนี้

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี มี ๒ มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีระบบการผลิตเก็บเกี่ยวรวบรวมวัตถุดิบอาหารสัตว์โดยใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อลดแรงงาน ลดต้นทุน และเพิ่มประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๒ สนับสนุนการวิจัยพัฒนาสร้างนวัตกรรมการแปรรูป การถนอมและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทั้งในรูปแบบอาหารแห้ง และอาหารหมักให้สอดคล้องตามปฏิทินการผลิตวัตถุดิบอาหารสัตว์ของท้องถิ่น

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ๔ มาตรการที่สำคัญ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ พัฒนาศูนย์ธุรกิจผลิตพืชอาหารสัตว์เกษตรแปลงใหญ่(Feed Production Zone) โดยการส่งเสริมรวมกลุ่มเกษตรกร (วิสาหกิจ/สหกรณ์) เพื่อให้เกิดการกระจายการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำ แรงงาน และรายได้ในระบบการผลิตพืชอุตสาหกรรมของชุมชนเศรษฐกิจฐานรากที่สมดุล

มาตรการที่ ๒ สร้างศูนย์อาหารสัตว์ชุมชน(Feed center/Hub) โดยการสนับสนุนการพัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชนเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อบริหารจัดการระบบการจัดเก็บ แปรรูปและสร้างผลิตภัณฑ์สูตรอาหารสัตว์ บริการสมาชิกและเกษตรกรในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรการที่ ๓ ยกระดับการให้บริการเชิงรุกการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอาหารสัตว์ของหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และเอกชนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

มาตรการที่ ๔ สนับสนุนการแก้ไขปัญหาวันพิษจากการเผาฟางข้าว ตอซัง และต้นข้าวโพดหลังเก็บเกี่ยว โดยสนับสนุนให้ภาครัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จัดหาเครื่องสับเศษพืชและเครื่องอัดฟ่อนให้ศูนย์อาหารสัตว์ชุมชนนำไปรับซื้อผลพลอยได้จากการปลูกพืชดังกล่าวมาพัฒนาเป็นอาหารโคเนื้อ

แผนงานที่ ๓ แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มี ๒ มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อพัฒนาธุรกิจการผลิตเก็บเกี่ยวแปรรูปและผลิตภัณฑ์อาหารสำหรับเกษตรกร/กลุ่ม/วิสาหกิจ/สหกรณ์

มาตรการที่ ๒ อุดหนุนการวิจัย พัฒนาระบบการผลิตพืชอาหารสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์แบบอินทรีย์สำหรับเกษตรกร/กลุ่ม/วิสาหกิจ/สหกรณ์ ผู้ต้องการผลิตเนื้อโคและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพอินทรีย์(Organic Beef/Healthy Beef) เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แผน ๒ แผนการใช้ประโยชน์นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อ

นวัตกรรมอาหารสัตว์และระบบการจัดการให้อาหารโคเนื้อเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับ

/เทคโนโลยีการผลิต...

เทคโนโลยีการผลิตอาหารสัตว์ให้มีคุณภาพ และคุณภาพของโคเนื้อเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมโคเนื้อ นอกจากนี้การจัดการให้อาหารโคเนื้อจะเป็นระบบที่เพิ่มประสิทธิภาพลดต้นทุนการผลิตและทำให้เนื้อโคมีคุณภาพทั้งนี้ มีมาตรการสำคัญ ประกอบด้วย ๓ แผนงาน ได้แก่

แผนงานที่ ๑ แผนงานด้านเทคโนโลยี มี ๒ มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมอาหารและการจัดการให้อาหารสัตว์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อ โดยวิทยาการอาหารและการจัดการให้อาหาร โดย ๑) แม่พันธุ์ ทำให้สามารถผลิตลูกได้อัตราร้อยละ ๗๐ ต่อปี ๒) การผลิตโคขุน กรณีโคลูกผสมยุโรป น้ำหนักมีชีวิตประมาณ ๒๕๐ กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักซาก ๓๖๐ กิโลกรัม กรณีของโคลูกผสมสมบราห์มัน น้ำหนักมีชีวิตประมาณ ๔๙๐ กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักซาก ๒๖๐ กิโลกรัม และ กรณีโคพื้นเมือง น้ำหนักมีชีวิตประมาณ ๓๐๐ กิโลกรัม สามารถให้ผลผลิตน้ำหนักซาก ๑๖๐ กิโลกรัม

มาตรการที่ ๒ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมอาหารสัตว์ขั้นสูงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการแข่งขันของประเทศ โดยการศึกษาคุณค่าทางโภชนาการวัตถุดิบอาหารสัตว์ (nutritive values) ความต้องการโภชนาการของโคเนื้อ (Nutrient Requirements) และการสร้างผลิตภัณฑ์เสริมอาหารโคเนื้อ (Formula Feed) ในแต่ละพื้นที่/ท้องถิ่นให้มีความเหมาะสมกับโคเนื้อแต่ละพันธุ์/เพศ/ช่วงอายุ และเป้าหมายการให้ผลผลิตตามความต้องการของตลาดในแต่ละระดับ

แผนงานที่ ๒ แผนงานด้านการบริหารจัดการ มี ๓ มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย

มาตรการที่ ๑ แก่ไขระเบียบราชการ เพื่อยกระดับหน่วยงานด้านอาหารสัตว์ของภาครัฐ ให้สามารถบริการผลิตอาหารสัตว์เชิงพาณิชย์ให้บริการ เกษตรกร/วิสาหกิจ/สหกรณ์

มาตรการที่ ๒ ส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการบริหารจัดการพันธุ์พืชอาหารสัตว์ ผลพลอยได้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร และแก้ปัญหาพืชอาหารราคาคงต่ำเพื่อเป็นวัตถุดิบ ลดต้นทุนอาหารสัตว์

มาตรการที่ ๓ ผลักดันให้วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์ สามารถผลิตอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพ ในราคาที่เป็นธรรม เพื่อจำหน่ายให้แก่เกษตรกร สมาชิก/เครือข่าย โดยสนับสนุนส่งเสริมการสร้างศูนย์อาหารสัตว์ชุมชน พัฒนาหน่วยธุรกิจโรงงานอาหารสัตว์ชุมชน

แผนงานที่ ๓ แผนงานด้านการสร้างแรงจูงใจ มี ๒ มาตรการที่สำคัญ ประกอบด้วย

มาตรการที่ ๑ สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำให้กับธุรกิจอาหารโคเนื้อ เช่น กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/SME/SMAE เป็นต้น

มาตรการที่ ๒ สนับสนุนการสร้างศักยภาพเกษตรกรและพี่เลี้ยง สำหรับกลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชน/สหกรณ์/SME/SMAE ที่ต้องการประกอบธุรกิจอาหารโคเนื้อ

ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อข้างต้น จะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมโคเนื้อทั้งระบบและปรับเปลี่ยนสถานการณ์โคเนื้อจากที่ถดถอยไปสู่การเจริญเติบโตอย่างมีอนาคตที่มั่นคง โดยภาคเกษตรกรรมเป็นแกนหลัก และการบูรณาการจากภาคเอกชน เพื่อช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมนี้ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่นำพาเศรษฐกิจของประเทศไปสู่อนาคตอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุเป้าหมายการสร้าง ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบผลการดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ สถานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง รายงานการพิจารณา “ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมโคเนื้อไทยทั้งระบบ” เพื่อใช้เป็นกรอบยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาโคเนื้อของประเทศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกษร บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมปศุสัตว์

โทร ๐ ๒๖๕๓ ๔๔๗๐

โทรสาร ๐ ๒๖๕๓ ๔๔๒๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : Ext_beef@dld.go.th